

A FÖLDMIVELÉSÜGYI M. KIR. MINISTERIUM MEGBIZÁSÁBÓL

SZERKESZTI: LANDGRAF JÁNOS, ORSZ. HALÁSZATI FELÜGYELŐ
Budapest, V., Báthory-utca 19.KIADJA: Dr. LENDL ADOLF, „A TERMÉSZET” MELLÉKLAPJAKÉNT
Budapest, II., Donáti-utca 7.

A „HALÁSZAT” előfizetési ára 3 korona — „A TERMÉSZET”-tel együtt 6 korona.

HIVATALOS RÉSZ.

A magy. kir. földművelésügyi miniszter a »Felcsiki ködön felüli halászati társulat« alapszabályait 84318/99. sz. a. kelt elhatározásával jóváhagyta.

Pontyhízlalás.

Nagyon érdekes kísérletről tesznek említést a német halászati szaklapok, amely kísérletet a »Hannoveri gazdasági egyesület« megbízásából Sunderban végeztek a ponty mesterséges hízlalására vonatkozólag.

Négy, egyenként $\frac{1}{4}$ hektárnyi, teljesen azonos minőségű tavat népesítettek be. Az I. II. III. számú tavakba 72 db. együttesen 14 kiló súlyú, a IV. számú tóba 18 db. együtt $3\frac{1}{2}$ kiló súlyú két éves pontyot tettek. Az első három tóban etették a halakat, a negyedikben tisztán csak a természetes táplálékra voltak utalva. Az etetés 1899. év június 1-én kezdődött s tartott 100 napon át. Felettek pedig: az I. tóban az első 50 napon át 1 kg. Liebig-féle húslisztet és 1-25 kg. kukoricza-darát, a többi 50 napon át naponként 0.5 kg. húslisztet és 1-75 kg. kukoricza-darát; a II. tóban az első 50 napon át naponként 1-3 kg. csillagfürt-darát és 0-75 kg. kukoricza-darát; a többi 50 napon át naponként 0-75 kg. csillagfürt-darát és 1-5 kg. kukoricza-darát; a III. tóban mind a 100 napon naponként 2-25 kg. csillagfürt-darát. Az adagokat az etetés előtt 24 órával forró vízbe áztatták.

Az október 20-án megejtett lehalászás eredményeképp a növekedés a következő volt:

a	I. tóban	63-74 kg. halhús
a	II. »	62-60 » »
a	III. »	64-90 » »
a	IV. »	14-85 » »

A mesterséges hízlalás eredményét már most megkaphatjuk, ha a IV. tóban elért szaporulatot, mint a melyben csak természetes táplálék volt, levonjuk a többi tavakban elért szaporulatokból. Összevetve a felhasznált takarmány értékét a nyert húsmennyiséggel, kitűnt, hogy

a hízlalás révén az I. tóban 1 kg. halhús 0.664 márkába (0-80 korona) került, a II. tóban 0-586 márkába (0-70 k.) és a III. tóban 0-6 márkába (0-72 k.).

A halak külső minőségét illetően már a lehalászásnál feltűnt, hogy a kukoriczával hízlaltak szivacsos, lágy húsuak. A csupán csillagfürt-darával hízlaltakat így nem lehetett megkülönböztetni a mesterséges táplálékon felnövekedettektől. Különbséget találtak a halhús ízében is. Nevezetesen a tengerivel hízlaltak húsa »vizenyős«-nek mutatkozott szemben a többiekével. A csillagfürt-darával etetett állatoké pedig kesernyész mellékizzel bírt; ez azonban könnyen el lett volna kerülhető, ha a csillagfürt-darát megelőzőleg egyszerűen jól kilúgozták volna.

A halakat dr. Lehmann göttingai tanár meg is vizsgálta. Ennek a vizsgálatnak igen érdekesek az adatai.

Mindenekelőtt különválasztotta az ehető részeket a nem ehetőktől; kitűnt, hogy a pontynál a használható rész az *összsúlynak csak 45-80%-a*.

Mindenesetre meglepő szám, a mely nagyon élénk világot vet ennek az élelmiszernek a drágaságára. Más húsnemeknél a rendes mézarszéki kimérések alkalmával 25%, de legfeljebb 30%-a csont s a többi a hulladékba jutó rész; nagy szállításoknál azonban szerződésileg legfeljebb 15%-t szabad kitennie a hasznavehetetlen résznek.

A vizsgálat eredménye szerint már most a halhús tartalmazott 100 súlyrészben:

	víz	nitrogéntartalmú anyagot	zsír	hamut
az I. tóból	73-89	16-73	8-34	1-13
a II. »	71-60	16-17	11-13	1-12
a III. »	74-92	17-11	6-82	1-16
a IV. »	78-85	17-38	2-57	1-22

A mint a táblázatból kitűnik, a víztartalom nem okozhatta azt a bizonyos »vizenyőséget«, mert aránylag nagyon kevésbé volt eltérő. Ez a külső minőségbeli különbség egyedül csak a zsírtartalom különbözőségének tudható be; csakis annál tapasztalható lényeges eltérés.

Dr. Lehmann magyarázata szerint azonban nem csak a zsír mennyisége határozó e tekintetben, hanem annak minősége is.

Kétféle zsír van ugyanis az izomrostok között: az egyik faggyúszerű, a másik folyékony, olajszerű. Ez utóbbi adja meg aztán a húsnak azt a »vizenyős«, kifogásolt minőségét. Ez az olajszerű zsír — egyébként olajsavas glycerid — különösen nagy mértékben képződik tengerivel hizlalt állatok izomzatai között s ezért lágy a kukoriczán hizott sertés szalonnája is. Itt a pontynál is legzsirosabb s leglágyabb volt annak a húsa, a melyik kukoriczán hizott. Ezzel szemben a csupán csillagfürt-darával hizlaltak, bár azok kövérsége majdnem háromszor akkora, mint a természetes táplálékra utaltaké, még sem voltak kevésbé »ropogós« húsúak.

Az az egy elvitázhatatlan, hogy bizonyos zsírtartalom a hús minőségének határozottan előnyére válik; a zsírtartalom teszi a szívós ösztövért húst puhává, porhanyóssá. A fenti kísérlet alapján azonban arra kell ügyelnünk, hogy a hizlalást túl ne hajtsuk s különösen ne hizlaljunk olyan anyaggal, amely az olajszerű zsírok képződését idézi elő, mint pl. a kukoricza is.

A magunk szempontjából egyébként, a mi viszonyainkra való tekintettel, nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt a feltűnően csekély eredményt, a melyet az utolsó tóban, a hol nem etettek, produkáltak: $\frac{1}{4}$ hektáron csak 15 kg. Egy hektáron tehát 60 kg. Nálunk átlagban el szoktunk érni hektáronként 150 kg. hússzaporulatot. Ebből tehát csak az következik, hogy az a tó, ahol a kísérletek folytak, nagyon sovány volt; az abban növekedett halak se lehettek valami kövérek; húsup zsírtartalma 2·57%.

Nagyon érdekes volna a mi tógazdaságainkban termett pontyok húsának vegyi vizsgálatáról is pontos adatokkal bírunk; bizonyára kitűnnék, hogy a mi jó tavaink bő tápláléka mellett húsup a kellő zsírtartalommal is bír, a mit a fogyasztóközönség izlése is igazol.

Némi kombinációra egyébként az imént leírt kísérlet is módot nyújt.

Feltehetjük ugyanis, hogy a táplálék-bőség, illetőleg termés-mennyiség arányában nő a halhús zsírtartalma is, mert, ha a II. és IV. tavat — mint két szélső értékűt — vesszük figyelembe, a 62·5 kg. és 15 kg. csaknem ugyan-

$\frac{11·13\%}{2·57\%}$

azt az arányszámot adja. Ha ebből kifolyólag már most kiszámítjuk a hasonló nagyságú területen, $\frac{1}{4}$ hektáron, nálunk átlagban elérhető termésmennyiség — 37·5 kg. — alapján a mi tógazdaságbeli pontyjaink húsának zsírtartalmát, középértékben 6·5%-t kapunk. Oly szám ez, a mely semmi kívánni valót nem hagy hátra. Ha még aztán meggondoljuk, hogy ezt a zsírtartalmat a természetes táplálék révén érhetjük el, a mi a minőségre a lehető legnagyobb előny, akkor egész nyugodtan állíthatjuk, hogy nekünk egyelőre még nincs is szükségünk a *messterséges* hizlalásra. R.

Halászat védelme külföldön.

Bajorország belügyministeriuma rendkívül fontos rendeletet bocsátott ki f. év elején, a mely, bár egy tőlünk távol eső ország halászatára vonatkozik, a benne foglalt elvi kijelentések folytán a mi viszonyaink között is a legnagyobb mértékben felkeltheti az érdeklődést.

A rendelet keletkezését annak eleje szószerinti fordításban a következőképp magyarázza:

»A kir. belügyi államminisztériumhoz ismételve érkeztek panaszok a folyami halászok részéről az iránt, hogy a végrehajtás alá kerülő folyószabályozások a halászati jogokat károsítják.

Habár az állam kártérítési kötelezettsége a halászok ilyenmű károsítását illetőleg el nem ismerhető, a kir. államminister mégis kész odahatni, hogy e panaszok lehetőleg megszűnjenek.

Ehhez képest a következő rendelkezések bocsáttatnak ki:« . . .

Itt következik aztán a rendelkezések felsorolása pontonként, a melyekből a legfőbbeket kivonatosan közöljük.

Az 1. pont szerint folyószabályozásoknál a halászat érdekei lehetőleg szem előtt tartandók. E végből úgy a régi, mint az új szabályozási munkáknál gondoskodni kell a helyi viszonyok szerint a halak gyarapodását elősegítő intézkedésekről. Általában szó lehet e tekintetben a megmaradó holtágak lehető nyitvatartásáról, a párhuzam-művekben és keresztöltésekben fenékig érő nyílások hagyásáról, valamint a kérdéses pontok mentén medékhelyek létesítéséről.

A szükséges teendők megállapítása végett a kir. folyammérnöki hivatalok a halászati jogtulajdonosok képviselőjével s a hatósági halászati szakértővel sorra beutazzák a kérdéses folyószakaszokat.

Az ilykép megállapított munkálatok s azok fentartásának költségei a vízépítési költségadó-mányt terhelik.

A 2. pont szerint *vízhasználatok* engedélyezésénél a halászati jogtulajdonosok mindenkor *meghallgatandók.*

A 3. pont a *hallépesők* iránt rendelkezik.

A 4. pont a *folyóvizek fertőzése* ellen ad orvoslást.

A következő pont szószerinti fordítása így hangzik:

»5. Hogy azonban azok az el nem kerülhető károk, a melyek a halászokat a folyók szabályozása, vagy ipari telepek stb. létesítése következtében érik, megtérítsenek, szükséges, hogy a *halászok vizeiken rendszeres, határozott halgazdaságot üzzenek*, nevezetesen pedig, hogy az 1894. október 4-iki országos halászati szabályrendeletnek a tilalmi időre, minimális hosszúságra s a fogóeszközökre vonatkozó határozmányait pontosan megtartsák, az orvhalásztól óvakodjanak, túlsok halászejegyet ki ne adjanak, a megmaradó holt ágakban kéméleti tereket létesítsenek s a halászterületnek megfelelő halakkal való benépesítéséről gondoskodjanak.

E végből mindenképp ajánlatos, hogy az egyes *halászati jogtulajdonosok társuljanak*, a mint azt felső Bajorország néhány taván s több bajorországi folyószakaszon bebizonyított sikerrel meg is tették már...«

»6. Végül megtörténik még az intézkedés arra nézve, hogy ott, a hol szükséges, a *halászat rendőri ellenőrzése megfelelő szigorúsággal teljesíttessék.*«

Hírek a Balatonról.

A nagy hiányt pótoló és gondos szakértelemmel szerkesztett »Halászat« című lap hasábjait szíves engedelemmel igénybe venni óhajtja a »Balaton Halászati Részvény-Társaság« ügyvezető igazgatósága, hogy időközönként a Balaton halállományáról, halászatának eredményéről, halászata módjáról, értékesítéséről és az ezekkel kapcsolatos egyebekről hű tudósítással szolgáljon az érdeklő nagyközönségnek.

Eléggé ismeretes, hogy a Balaton kizárólagos halászati jogát 1900. január 1-től kezdődőleg 25 évre egy csakis e célból alakult »Balaton Halászati Részvény-Társaság« vette bérbe.

A társaság megalakulásának közhasznú és nemes célja, hogy a Balatont nemes hallal benépesítse, mely törekvést jogosan országos érdekek kell elismerni.

Az eddigi rendetlen és ellenőrizhetetlen fogási és értékesítési viszonyok mellett a nemes hal állománya a minimumra szállott le, mely tény mi sem igazolja inkább, mint a társulati könyvek alapján szerkesztett alábbi kimutatás, a mely szerint 1900. január 1-től április hó 1-ig a kifogott halak 42.47% garda, 47.26% keszeg, 1.46% ragadozó őn, 1.49% csuka, 0.60% ponty, 0.60% harcsa, 4.83% süllő (fogas jelleggel), 1.29% fogas képezte.

Ezen hiteles adatok szerint az összmenyiségnek 8.81% képezte a haszonhalat, a nemes halat pedig, mely a fogas és pontyból áll, csupán 6.72%. A Balatonnak előbbeni hasznosítását ismerve, csak természetesnek kell és lehet eme tényeket találnunk, mert a sok bérlő révén természetszerűleg előállott verseny hatása mi más lehetett, mint az, hogy mindegyik tőle telhetőleg mohón, kapzsi módon zsákmányolta a Balatont. Hogy ebbeli törekvésekben egyik sem respektálta az 1888. XIX. törvény rendelkezéseit, sem a vízbirtokosok által létesített »Balaton Halászati Társulat« üzemtervét, az ismét csak természetes; hiszen hatósági közeg a végrehajtás eszközzésére nem állott rendelkezésre, a feljelentésekkel pedig igen gyakran vajmi lanyhán bánt el a közizgatás, — tisztelet a kevés kivételnek.

Fenti oknál fogva a lelketlen rablás, az orvhalászat, dominálta a Balatont — különösen tilalmi időben, mikor könnyű szerrel, veszélyesség nélkül kerítette hatalmába a legszebb példány tenyész-halakat az ezrekre menő orvhalász s míg azokat dugva potom árért értékesítette, a fogas- és ponty-petéket milliárdjait vonta meg a megtermékenyüléstől.

Ezek tudatában és ilyen körülmények között kezdte meg működését a »Balaton Halászati Részvény-társaság«, hogy célutudatos és okszerű intézkedéseivel, nagyobb tőkék lekötésével — és kitartó erélyes iparkodással a nemes halfajok állományát emelje, hogy világhírű jó halat olcsó árban nagy mennyiségben juttathassa a fogyasztó közönségnek.

A nemes hal állományának emelésére máris megtette az első lépést a »Balaton Halászati Részvény-Társaság«; szerződésre lépett Gróf Karátsonyi Jenő temesopoljai uradalmával ez idén egy millióig terjedő éves pontyivadék szállítására, melyből ez ideig már közel 100,000 drb. 8—18 czm. hosszúságú, gyorsnövésű cseh- és tükörponty lett a Balatonba elhelyezve, melyek a 24 órai utazás után épen, egészségesen érkeztek Siófokra és a Balaton iszapos, nádas szélű zalai partja mellett lettek vízbe bocsátva.

A szállítások sikerét nagyban emelte a m. kir.

államvasutak és a cs. kir. déli vasutak előzékeny intézkedése, melyért a »Balaton Halászati Részvény-Társaság« ezúttal is hálás köszönetét fejezi ki az elintézését teljesítő nagytekintélyű köröknek.

Az egy millió pontyivadékon kívül még ez évben, úgy a következő években is, évenként 20 millió süllő ikrát helyez el a Balatonba, a melyből ez idén a m. kir. földmivelésügyi Ministerium 10 milliót bocsátott a társaság rendelkezésére, 10 milliót pedig a wittingaui herczeg Schwarzenberg-féle tőgazdaságból szerzett meg a társaság.

Nem mulaszthatjuk el ismételve hálás köszönetünket nyilvánítani a nagyértékű hasznos adományozásért és segélyezésért a m. kir. földmivelésügyi Miniszter úrnak és a minden irányban őszinte támogatásunkat eszközző orsz. halászati felügyelőségnek.

Üzleti működésünkről még keveset szólhatunk; a régi helytelen rendszerrel gyökerében szakítottunk — a jót a hasznossal iparkodtunk párosítani és üzletünk, a halfogási módot illetőleg, újabb és újabb kísérletek tárgyát képezi.

Berendezésünk azonban alapos gonddal van tervezve. Szakítva a kezdetlegességgel, modern és célszerűen épített helyiséggel rendelkezünk a garda és keszeg halak feldolgozására, sózására és friss nemes halaknak hűtő pincékben jég közti eltartására. Ez ideig nem sok szüksége volt a társaságnak ezekre, mert a csekély mennyiségű nemes hal az első 6—12 óra alatt, előre le lévő foglalva, csakhamar el lesz szállítva. Szárazhal kezelésünkre és értékesítésünkre más alkalommal fogunk reá térni.

Jelenleg a törvény rendelkezéséből kifolyólag a fogas és ponty halászása tiltva van, az ismert fogas-tanyákat kerüljük és az esetleges hálóba kerülő fogas- és pontyegyedek kíméletesen lesznek azonnal szabadon bocsátva, hogy ivarzásuk idejekor kellőképpen szaporítsák megfogyatkozott állományukat.

Jövőre másról többet.

Purgly Pál.

TÁRSULATOK.

A komáromi halászati társulat f. évi márczius hó 24-én tartotta meg Komáromban rendes évi közgyűlését Erdélyi István alelnök-igazgató elnöklete alatt. — Ennek lefolyásáról közöljük a következőket:

1. Az elnök, annak előrebocsátásával, hogy a közgyűlés szeptember hónapban a csallóközi árvízkatasztrófa miatt nem volt megtartható, a társulat évi jelentését felolvassa. E szerint a társulat két dologra fektette a főszűlyt, u. m. a halállomány óvására és annak szaporítására.

Örvendetesen konstatálja, hogy a halászati tilalom betartásában elért eredmény sokkal kedvezőbb a lefolyt, mint az 1898. évben, a mi jórészt abban leli magyarázatát, hogy a bérlők kezdik belátni az általános tilalom horderejét s különösen azt, hogy ezzel saját javukat mozdítják elő, annak gyümölcsét ugyancsak ők élvezik.

2. Tátray József társulati elnök lemondása folytán az elnöki tisztség betöltése kerülvén napirendre, a közgyűlés elnökké Domány János, Komárom szab. kir. város polgármesterét választja meg.

3. A kíméleti terek kilejelölése ügyében a közgyűlés a kijelölt helyek megtekintése és tanulmányozása céljából felkéri az országos halászati felügyelőséget egy szakközegének kiküldésére, mivel az igazgató a javaslatba hozott helyeket

bejárva, az alkalmas helyeket végleg megállapítsa. Ezzel kapcsolatban elhatározott, hogy ezen területek halászati jogának megszerzése végett lépjen az igazgató az illető jogtulajdonosokkal közvetlen érintkezésbe. A megállapodások alapján összeállítandó költség-előirányzat a nagyméltóságú földművelésügyi m. kir. ministerhez lesz felterjesztendő, kérelmezvén, hogy ezen kíméleti terek költségeihez a társulatnak adandó segély alakjában járuljon hozzá. Végül kimondja a közgyűlés, hogy a ministeri döntés után rendkívüli közgyűlés hívassék össze, mely hivatva leendő a kíméleti terek kibérelése és a költségvetés elkészítése iránt határozni, valamint egy üresedésben levő választmányi tagsági helyet betölteni.

4. A fennálló szerződések egyöntetű lejáratát elérendő, br. Solymossy képviselőjében megjelent Falk Ferencz kéri, hogy tekintettel a társulati intézkedéseknek már most is tapasztalható azon örvendetes eredményére, hogy a halállomány lényeges szaporodásban van és a bérlők ennek folytán már is jelentékenyen nagyobb összegeket ajánlanak, mint a minőért eddig bírták, hosszabbítsák meg az átmeneti időszak három évvel, mely idő véleménye szerint szükséges, de elegendő is arra, hogy az üzemterv rendelkezései kellőképen érvényesüljenek és úgy a bérlők, mint a tulajdonosok tisztán láthassanak a halászati jog értékét illetőleg. Az indítvány általános helyesléssel találkozva, elhatározott, hogy a jelenleg fennálló szerződések 1903. évi december hó 31-éig hosszabbíthatók meg.

As alsó tiszai halászati társulat 1. évi márczius hó 29-én Ó-Becsén rendkívüli közgyűlést tartott.

1. Urbáni Péter t. elnök előterjeszti Gönczy János indítványát a társulat működésének felfüggesztése tárgyában. Többek hozzászólása után, tekintettel arra, hogy időközben a szomszédos társulatok megalakultak és működésüket megkezdték, ekkép az ezen indítványt szülő ok megszűnt, a közgyűlés egyhangulag elhatározza annak napirendről való levételét.

2. Milos Aurél társulati alelnök-igazgató lemondása következtében megüresedett alelnök-igazgatói tisztség betöltése kerülvén napirendre, a közgyűlés arra egyhangulag Mihály Sándor Ó-Becse nagyközség jegyzőjét választja meg és ez alkalommal a lemondott Milos Aurél alelnök-igazgatónak a társulat érdekében kifejtett fáradhatlan tevékenységéért egyzöknyvi köszönetet szavaz.

3. Kíméleti tereket létesítendő, a közgyűlés az országos halászati felügyelőséget felkéri egy szakközegének kiküldetésére, kivel az elnökség a helyszínén állapítsa meg az erre alkalmas helyeket és intézkedjék ezen területeknek megszerzése iránt.

VEGYESEK.

A csuka falánkságát s torkának öblösségét igazoló nem mindennapi esetről tesz említést az »Allgemeine Fischerei-Zeitung«. Egy Nyugat-Poroszországban fekvő tógazdaság eladó csukái között feltűnt egy nagyobb példány, gyomrának különös, gümőszerű kidagadása folytán. Az állatot felboncolták s egy teljesen ép, körülbelül tyúktojás nagyságú madártojás került belőle napfényre. Valószínűleg valami vízimadár fészkből, a melyet a nagyvíz pusztított el, jutott annak az édesvízi czápanak a gyomrába.

Szibéria folyói és tavai rendkívül gazdagok halban s ezért Szibériának halgazdaságára nagy jövő vár. Eddigél azonban az orosz kormány nem ismerte fel Szibéria fontosságát e tekintetben. Az első lépés Szibéria halgazdaságának fellendítésére az volt, hogy az orosz kormány szakértőket küldött ki, hogy tanulmányozzák Szibéria nyugoti részét, az Ob és Irtis

folyókat, valamint Tobolszk kormányzóság déli részét halászati viszonyok tekintetében. E kiküldetésnek eredménye az volt, hogy Tobolszk kormányzóságban, Samarowskoje nevű falu közelében halgazdasági iskolát létesítettek, a hol a környék népét a hal beszására, konzerv, kaviár stb. készítésére tanítják. Valószínűleg sok ideig fog tartani, míg odajut Szibéria, hogy halgazdasága számításba jöjjön az európai piacon. Jelenleg a halfogás legkezdetlegesebb módja dívik, minek következtében igen sok hal elpusztul. Nehezen akad az oroszok közt vállalkozó szellem, a ki Szibéria halgazdaságát ki tudná aknázni.

As angolna, mint lazacpusztító. Hollandiában többször tapasztalták, hogy az angolna gyakran megtámadja a lazacot és felfalja. Ezt a megfigyelést újabban svédországi megfigyelések is megerősítik. A legnagyobb kárt átlag június végén, július elején teszi, bár gyakran elkezd pusztítását már májusban, esetleg korábban is. Érdekes, hogy édesvizekben eddigél nem észlelték, hogy az angolna megtámadta volna a lazacot. — Az angolna rendszeren a lazac kopoltyúnyílásán szokott befurakodni testébe. Az is megtörténik, hogy több angolna támad meg egy lazacot. Így pl. Klosterfjord mellett észlelték, hogy egy jókora lazacban 20 kisebb angolna volt. Ha egy angolna belekerül a lazac testébe, azt addig el nem hagyja, míg tökéletesen jól nem lakott. Nemcsak a húsát, hanem gyomrát, beleit, bőrdarabokat, sőt még szálkát is felfalja. — Védekezni csak úgy lehet ellene, hogy a halász bárkát szorgalmasan átvizsgálja s rövid időközökben kiüríti. Ha valamilyen okból pár napig időzhetik az angolna a lazacos bárkáiban, az állomány legnagyobb részét elpusztítja. Kártékonyságát csak fokozza, hogy azt a lazacot, melyet az angolna kikezdett, vagy sehogy se lehet eladni, vagy igen olcsón kel el.

Budapesti halpiacs. Úgy az ünnepek előtti, mint a nagypéntek utáni üzlet, gyér hozatalok és gyöngye fogyasztás mellett, csak vonatott volt. Maga a nagybőjti fogyasztás sem hozta meg a várt eredményeket. A husvétii halvásár évről-évre veszt élénkségéből és jóval mögötte marad a karácsony bőjtiének. Az idén e gyöngye keresletet a magas halárak indokolják. Kereskedőink már a nagybőjt előtt egy héttel kezdték gyűjteni készleteiket, melyek beszerzése, különösen finomabb belföldi árúból, sok nehézséggel járt, mivel a halászok a folytonos magas vizállás mellett csak igen kis mennyiséget bárkázhattak be az április elejével beállott általános tilalom előtt. Románia is csak magasabb árak mellett hajlandó az itteni piacra halat küldeni, mivel egy német consortium a halakat onnan Németország nagyobb városaiba szállítja. Mint német szaklapok említik, ott a vámentes halbehozatalt meg akarják szüntetni, mely esetben félt, hogy Románia jelentékeny halfőlöslege a mi nyakunkba zúdul. Az ünnepekre felhalmozott halkészletek nem fogytak el teljesen. Mert pedig az ünnepek után a felhozatalok is nagyobbodtak, a bőjti magas árak husvét után tetemesen hanyatlottak s egyes kereskedők a fennmaradott árún sokat vesztenek. A vidéki halkereslet ünnepek előtt elég élénk volt, de a magas halárak miatt csak az olcsó oroszstülő ment oda nagyobb mennyiségben. Jelenleg a gyenge fogyasztást a belföldi árú teljesen fedezni képes, miért külföldről, de különösen Oroszországból semmi hal sem érkezik.

Jelenlegi nagybani halárak: Fogas, balatoni — — Süllő, nagy jegelt 140—160, közép 100—120, apró 60—80 kor. Kecsege, nagy jegelt 350—400, kisebb jegelt 120—160 kor. Tok, jegelt 120—130 kor. Viza, jegelt 100—140 kor. Ponty, nagy élő 160—200, kisebb 160—200, nagy jegelt 110—120, kisebb jegelt 40—50 kor. Harcsa élő, vágni való, 160—180, kisebb, 160—180, jegelt vágni való 120—130, kisebb 40—60 kor. Csuka jegelt 100—120 kor.

C

